

ansvarsloven.

Denne tilpasning af arbejdsskadeloven vil indebære forhøjelser af godtgørelser til de skadelidte i overensstemmelse med de tilsvarende forhøjelser af godtgørelserne i erstatningsansvarsloven. Der henvises til de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Det vil ikke være muligt på samme måde at undgå differencesager for så vidt angår erstatning for tab af erhvervsevne. Det skyldes, at der er en række forskelle på denne erstatningsart i de 2 love.

Efter arbejdsskadeloven udbetales erstatningen som udgangspunkt som en løbende erstatning, der i nogle tilfælde skal og i andre tilfælde kan omsættes til et engangsbeløb. Erstatningen beregnes på grundlag af skadelidtes årsløn, og erstatningsniveauet er 4/5. Der er fastsat et højeste beløb for årslønnen. Efter erstatningsansvarsloven udbetales erstatningen altid som et engangsbeløb, der beregnes på baggrund af skadelidtes årsløn. Der er ikke som i arbejdsskadeloven fastsat et erstatningsniveau på 4/5, og det højeste beløb for årsløn er højere i erstatningsansvarsloven.

Der stilles derfor ikke forslag om at tilpasse arbejdsskadeloven til erstatningsansvarsloven for så vidt angår erstatning for tab af erhvervsevne.

Forslaget ændrer ikke ved andre principper i arbejdsskadeloven og det er fortsat arbejdsgiverne, der gennem præmie- og bidragsbetaling til et forsikrings-selskab og til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdoms-sikring finansierer udgifterne ved arbejdsskader. Det er ligeledes fortsat Arbejdsskadestyrelsen, der træffer afgørelse om godtgørelse og erstatning.

Efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade har den skadelidte blandt andet ret til erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén efter en arbejdsskade. Godtgørelse for varigt mén er en økonomisk kompensation for den ikke-økonomiske skade. Omfanget af det varige mén fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de af arbejdsskaden forvoldte ulemper i skadelidtes personlige livsførelse.

Godtgørelsen udbetales som et kapitalbeløb og udgør ved en méngrad på 100 pct. i 2001 418.000 kr. Beløbet reguleres årligt. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 418.000 kr. Mén godtgørelsen nedsættes for ældre personer. Nedsættelsen starter for skadelidte, der ved arbejdsskadens indtræden var fyldt 60 år.

Reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade om godtgørelse for varigt mén, herunder nedsættelsesreglerne på grund af alder, svarer i princippet til de i dag gældende regler om godtgørelse for varigt mén i erstatningsansvarsloven. Dog udgør beløbet for varigt

mén efter erstatningsansvarsloven i 2001 344.000 kr.

Erstatning for tab af erhvervsevne er den økonomiske kompensation for skadelidtes manglende evne som følge af arbejdsskaden til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages der hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Hertil kommer en mulighed for at yde en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne, når skadelidtes erhvervsmæssige forhold ikke er afklaret. Denne bestemmelse bruges primært, når skadelidte er under revalidering.

Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som udgangspunkt som en løbende ydelse, der i nogle tilfælde skal og i andre tilfælde kan omsættes til et engangsbeløb (kapitalerstatning). På dette punkt afviger bestemmelsen i arbejdsskadeloven fra bestemmelsen om erstatning for tab af erhvervsevne i erstatningsansvarsloven, hvor erstatningen altid udbetales som et engangsbeløb.

Midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne udbetales altid som en løbende erstatning og kan ikke omsættes til et engangsbeløb.

Danmark er efter ILO-konventioner forpligtet til den eksisterende ordning, hvorefter erstatningen som udgangspunkt er en løbende erstatning. Den begrænsede adgang for skadelidte til at få omsat den løbende erstatning til et engangsbeløb følger ligeledes af ILO-konventioner.

Indførelse af pligt til genvurdering

Efter de gældende regler i lov om sikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. behandles klager over Arbejdsskadestyrelsens afgørelser af Den Sociale Ankestyrelse.

På andre områder inden for den sociale lovgivning har den myndighed, der har truffet en afgørelse, pligt til at genvurdere sagen, inden sagen sendes til ankenmyndigheden, jf. § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

Med forslaget indføres en sådan genvurderingspligt i lov om sikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

Det primære sigte med indførelsen af en genvurderingspligt er, at afgørelser, der indeholder faktuelle og retlige fejl, hurtigt bliver rettet og dermed sikre, at den